H. İ DİNAMO

DENİZ FENERİ

ŞİİRLER

İSTANBUL

1937

Deniz feneri

Deniz esiyor
püfür!
püfür!
Ejder gövdeleri gibi yuvarlıyor dalgaları poyraz;
Koca dalgaları Çin sedleri durduramaz!
Püfür!
Püfür!
Esen enginden
vapur
geçer,
yelkenliler
geçer!
Sarı saçlı bir deniz kızı fener:
Kayaya diz çöküyor,
Kara köpüklü dalgalara sarı dualar döküyor
Güneşli şehirlere koşan yolcular
için!

Kara bağırlı sular
uzakta beyaz güvercin.
yelkenlilerle döğüşüyor.
Fener, bir ana yüreği gibi üşüyor.
Püfür!
Püfür!
Esen enginden geçiyor
bir vapur
daha!
Kaptan bakıyor: birşey kalmamış sabaha,
Fakat ortalık:
karanlık!
karanlık!
Ne hoş, kara köpüklü dalgalara
sarı saçlar gibi
sızan
ışık!
Koşuyor, yuvarlanıyor, çatlıyor
dalgalar!
Kara yamyam kızları gibi enginde ip atlıyor
dalgalar.
Dalgalar, havada firaun kamçısı gibi şaklıyor,
Dalgalar, uçurumları kucaklıyor..
Dalgalar, koşuyor fenerin ışığında yıkanmak için!
Dalgalar, yükseliyor dalgalanmak için!

Fener
sarı fecirler
gibi sızıyor sulara!
Mor sulara!
Mor sulara!

1930

Vezünün isyanı

Deniz titriyordu, uzakta deniz
Kayalarda fağfur dalgalar çatlıyordu.
Akdeniz güneşinin bayıldığı yerde
Zevk çiçeklerinin baharla konuştuğu
İçinde güneşli kahkahaların koştuğu
ince bağçelerde,
Fidyas heykelleri gibi Pompei kızları
şarkı söyliyor
ip atlıyordu.
Deniz titriyordu, uzakta deniz,
Deniz altı cennetinin çiçekli kuytusuna
Eşlerile çekilmişti deniz kızları.
Sararak sırtlarına
Manto gibi mavi yıldızlı rüzgârı
Birkaç Roma Nemfüsü serilmişti şimdi
güneşli kumsala.

Güneş benziyordu bunları gözetleyen
Kızıl saçlı Romalı bir kartala..
Yüreklerinde uzun telli lirlerin hıçkırdığı,
Akdeniz güneşinin gergin bacaklarını şehvetle kırdığı
Pompei kızları,

Yüksek gladyatörlerin adeleli kollarında
hırpalanmak isteyen Mesalin gibi
içinden sarsılarak
şiir okuyordu..

Hava, yanardağ kokuyordu:
Ah, bir sarsılınca ezeli kükremesile Vezü,
Hilkat başlangıcına dönmüştü gökyüzü.
Yıldırımlarla yuvarlanan karanlık bulutlar,
Ezeli cellâdın boynundan dökülen
Kara yağlı saçlar gibi
Vezü'ün boynundan
denize sarkıyordu.

Şuuru buğulaşan küçük köylere eyvah,
Yanardağın açılan ağzından
Kızgın yakut nehirleri akıyordu.
Yapışmış sabanına
öküzlerile köylü,

Roma krallarından daha korkunç bir şeyin
Görüyordu geldiğini gözlerile köylü!
Kırmış boyunduruğunu

mütevekkil öküzler
yamaçlardan aşağı
uçuyordu yel gibi;
Kara ağaç altında papatya falı açan
Esmer tenli köylü kız
Donmuş olduğu yerde en güzel heykel gibi!
Havada kanadını yaldızlayan kuşlar
Birkaç saniyede kavrulmuşlar
dökülmüşlerdi yere!
Kızgın yakut seli şimdi
kıpkızıl bir kefen gibi
örtülmüştü şehirlere!
Deniz döğünüyordu, uzakta deniz,
Kayalarda fağfur gözyaşları çatlıyordu;
Dalgalar, kayaları tokatlıyordu..

1931

Karadeniz

Gezdim çocukluğumun
O kızıl toprakları
Hatıralardan yıldızlarla döşenmiş vatanını!
Halâ okur dedim onun destanını
Köpükleri eksilmeyen engin Karadeniz!
Kulların karşında çöker gibi diz
oturdum da bir küçük kayana
Nasıl parçalar gibi nasıl daldım sana.
Kafamda
meyhaneler dönüyordu.
Güneşler yanıyor kafamda
güneşler sönüyordu.
Nasıl atılıyorsa kudretli sularına
Kızılırmak
Yeşilırmak
ve Tuna,
Atılmak istedim ben de onlar gibi
Her yerinden sarsılan varlığımla sana!

Yunus balıklarının zırhlarını parıldattığı,
Güneşin tunç renkli bir balıkçı başı gibi battığı
Enginde her batıramı bana doğru yuvarlayan
köpükler yüzüyordu.
Gökü kaplayan gözlerin
gökün küçüklüğünü
alayla süzüyordu.
Ey dedelerimin yırtık ağlarile balık avladığı
homurtulu su,
Kopardın o gün içimde bir ihtilâl uğultusu!
Üstünde yelkenlilerin bir küçük kız gibi ağladığı
Fırtınalı güğsüne serilmişti gözlerim
yeşil bir halı gibi!
Sarsıyordu dalgaların oturdugum kayayı
Prometenin
kartalı gibi!
Aynanda gülümserken zeytinli yamaçlar,
Esiyordu göğsünde yıldız dolu rüzgâr!
Daüssıla taşıyan ince bir dumanla kıyı örtülüyordu,
Baktım: suda «nene»min çakır gözleri gülüyordu.
Hisa!
Hisa!
Gözler gibi bir kayadan balıkçıları İsa
şefkatle bakıyordum
kumlarda çabalayan
Balık ve deniz kokan çökmüş karaltılara!

Luğ gibi dalgaların kuma yuvarlanıyordu,
Dalgaların luğ gibi ruhuma yuvarlanıyordu.
Kır atlarının karınları yerleri yalayan
Ufka saf saf yürüyen atlılar gibi
Dalgaların rüzgâr olmuş uzaklardan koşuyor;
Şehrin kör ışıkları
yakıp cıgarasını
onlarla konuşuyor!
Şimdi yüklü fındık dallarının toprağa sallandığı,
Yeşil yaprakların fısıltılı cennetinde
Rüyalı kız gözlerinin yandığı
Yangınlı çocukluğumun uzayan vatanı,
İnce gönül hislerile örtülü bir keder dumanı!
Kayaların çıplak omuzlarına
karlı bir kürk gibi
örtülen köpükler
Yıkanıyor şehrin son ışığında!
Yangınlı bir çocukluk ve bir gençlik yatıyor
Denizin yuvarlanan karanlığında!..

930

Kızılırmağın karşısında

Uyan!
Uyan!
Ey kimsesiz söğütler altında uyuyan
su!
Fırtınalı bir ormanın oğultusu,
gibi dalgaların
Kamçılasın yüreklerimizin sedlerini!
Kıyılarında uyuyan sahipsiz iskeletler
Açlıktan yiyip bitirdi etlerini!
Ey yırtık ağızlı toprakların şah damarı,
Haydi yüksek yıldızlarla konuştursana
Altın fıskıyeler gibi serpilen
sonsuz tarlaları!
Traktörlerin sırtında yağız delikanlılar,
türkünü söyliyerek
tozu dumana katsın!
Gök yüzü kadar geniş harmanlarda
Yiğitler keyfinden naralar atsın!

Neden
Kumral söğütlerinden
cirit oynamak için
kargı koparan
atlılar yerine,
Şimdi kıyılarında
Sivri gözlerini iki müthiş çelik gibi suyunda yıkayan
kurtlar uluyor?
Neden havalarda
Sarı başak nefesli rüzgâr yerine
ahlar savruluyor?
Koşsun bozkırlarında güneşli dalgalar,
Ne Volgalar
ne Tuna
Şahlandığın an taş çıkartamaz uğultuna!
Sen
Ana caddesi yüreklerimizden geçen
Damarlarımızdan daha yakınsın bize!
Yürü türkülerinle hayatı kucaklıyan denize:
yüreklerimize!
yüreklerimize!
Südsüz analar çocuklarına suyundan emziriyor,

Gecelerin rüyasına nur topu aylar giriyor!
Serçelerin türkü söylediği kumral söğütler altında
rüyan-
dan uyan.
Ey kan renkli bir fecir altında uyuyan!

Sivas - 930

Anadoluda Arkadya

Kulakların çınlasın Ruso,
senin o
Saf yürekli çobanlarına gıbta ile daldığın
En temiz insan modelini içinden aldığın
Arkadyayı
Anadolumda buldum ben!
Bir değil
geçti gözlerimden
bir arkadya alayı:
Birinci
İnci arkadyayı
Eski ilâhlar havuzu marmarayı
Seyreden bir köyde buldum
İçli bir çoban gibi koynuna sokuldum
hemen!
İlk şairliğin bulutları burda geçti gözlerimden!
Ateşli ilk gençliğimin ağlatan anları
Bu köyde çalındı heyecanımın

ilk ulvî çanları!
Aydınlık kumsallar üstünde
Görürken yeşil gözlü üzüm salkımlarının rüyalarını,
Karşımda seyrederdim dumanlı keşişin mavralarını!
Yeşil rüyalar gibi içli salkımlar
damlar-
ken
ihtiyar kütüklerden,
Ruhumda yakın bir cennetin panoraması şahlanırdı.
Havaya, güneşi karartan kartallar yaslanırdı.
Bu yeşil aydınlıklar içinde
sevincinde
inci damlaları şebnemlenen
çocuklar dolaşırdı.
Geceler ayın tepsisinde yeşil salkımlar taşırdı.
Ruso,
Senin o
çobanlar kavminin memleketinde,
Ancak böyle binde
bir
şiir
bulunur!
Yakıyor beni o yerde içtiğim nur,
Halâ kalbimde o yerin rüyaları uyur...

— 1930 —

Baharda step

— I —

Sonsuzluğun kardeşi aydınlık step,
Uzayor mavi gök altında yeşil bir deniz gibi!
Salyangozların bıraktığı gümüş bir iz gibi
ortadan geçen dere
Akıyor çiçekler ve sazlar içinde
ufkun bittiği yere!
Yaban ördekleri
Stebin şişko dilberi kazlar,
Sazlar arasından hep
Birden uçuyor çığlıklarla!
Yaldızlayor güneş stepi baygın ışıklarla!
Stebin üstünde aydınlık bir hava,
Ava
çıkan,

Üstten alta yıldırımlar gibi bakan
çaylaklar,
atmacalar,
Geriyor kanatlarını bu baygın havaya
Görüyorlar doya doya ,
yüksek otların içinde
sinen keklikleri
bıldırcınları!
Mavi, yeşil, kızıl, sarı mantolu
Küçük kuşlar
bu bahar ve peri
ülkesinin en çapkınları!

— II —

Sazlıkta bir tüfeğin demir bacasından duman tütüyor,
Bir sazın oynak beşiğine konmuş
Sarı uzun kuyruklu bir kuş
Suyun aynasında ötüyor.
Sabah tuvalet için
Bakarken nazlı nazlı suyun aynasına
Sarı ışıklı çiçek salkımları,
Görülüyor salınan bir balığın
birden bire dizgin kopardığı
Arkada bırakırcasına yıldırımları!
Bir Angut takmış ardına

Badi badi yürüyen evlâtlarını;
Yaşanışın sıtmasile sarhoş çiçeklerin
Gerdek odalarında
Arılar çırpıyor kanatlarını!
Ötede sülün gövdeli taylar
Dönüyor anasının dört yanını
Güneşlerin etrafını
Dönen aylar
Gibi!
Uzaklarda
Beyaz birer ada
gibi yüzüyor
engin sürüler!
Geliyor oralardan
Sevenleri seven
türküler!
Yıldırım mızraklı kahramanların
Nefes aldığı bu yer
Beni alnımdan yangınlı öpüşlerle öper!
Yükselir bir kartal gibi gezinir
Ruhum stepin esirlik ve esir
bilmeyen sınırsız köklerinde!
Kartallar olmak isterdi ruhumun yerinde:

Fakat onlar
duygusuz dalgalar
Gibi yuvarlanırlar küçük bir av peşinde ;
Benim ruhumsa kanatlarını yaldızlıyor stebin muhteşem
güneşinde!

Sivas — 930

Bağcı kızına kaside

Virjil gezerken kırlarda
Rastlamak isterdi her an
Tatlı türkülü çeşme başlarında
Beyaz inci dişli yalınayak bir nayyade
tatlı bir nengoya!
Muhayyelesindeki şiirli masalları
Kaldırır çalardı yalan diye taşa
Yollarında çıplak ayaklarile güneşi çiyneyen
Nengoları seyretmese hergün doya doya!
Gök yüzü güzeldir:
Mavi rüzgârların
Koştuğu gök yüzü!
Gürültü güzeldir :
şu mavi denizin
mavi gürültüsü..
Fakat, serin ışıklı üzümler gibi damlayan

senin türkülerin
Yaz güneşlerinin en sevimli süsü..
Ateş kanarya gözleri akar gibi yere,
Göz yaşlarımız aktı, aktı dere
dere!

Aç gönlünü kızım aç
arzın kahramanlarına!
Dalma uzun uzun
Kalın pipolar gibi çektiğimiz
Kızıl yangınlı cehennem dumanlarına!
Sorki Danteye,
Sorki Miltona
Anlatsın içtiğimiz alevleri sana!
Göklerde yer yanıyor!
Yerde gökler yanıyor!
Paçavra kundaklarda
üstüne gaz dökülmüş
bebekler yanıyor!

Keder:
geçer!
Sevinç :
geçer!
Söyle kızım ya nedir geçmiyenler?
Geçen sulardır!
Geçen rüzgârdır!

Geçen bulutlardır!
Geçmeyen: inan buna sefil bir ömür vardır!
Kır kafanı beyaz takyeli dalga
granit taşlarda kır!
Bağır şehirlere doğru
kederinden bağır!

. . . . . .

. . . . . .

Bağın kenarından geçen kahramanlara,
Yürek serinleten şeffaf salkımlarından
Doldur eteklerini avuç avuç ver!
Serinlesin yollarda alev içen yiğitler!
Sevin ey ecirlerin tatlı kızı,
Olgun üzümleri toprağı aydınlatan
Kumral güneşli bağın en güzel parıltısı,
Hergül kopardı zincirlerini
Prometenin :
Yeter didiklendi .
artık yeter, dedi,
Bahtsız Prometenin bahtsız ciğerleri!
Ve Kaf dağlarında kopan zincirlerin
Salladı yıldızları boğuk şakırtısı!
İnce kırlardan kopma türkülerinle sen
Anlat bana tekrar, anlat Arkadyayı!

Altın kıvılcım sürüsü kaplasın ovayı:
Bana yol ver geçeyim,
Ey uzun bakışlarının zümrüt kılıçla
Yürek istemek için
Karşımda yol kesen!

1933

Saman yolları

Ey güzel Jononun göğsünde titreyen
şehvet tepesi memelerden
Göğün mavi bahçesine dökülen ırmak,
Başımızın üzerinde
senin hakkındır kuzum
böyle içli içli
böyle tatlı tatlı
çağıldamak!
İmkânın sınırını bilmemiş olaydım
yalvarırdım sana:
Ey mavi steplerin en güzel ırmağı,
Bırakıp suladığın o mavi toprağı
kurak memleketimin
Su yerine güneş akan vadilerinde
çağıldasana!
Ah, büyük imkânlar
ancak hayalde var:

Düşüncemin gümüş merdivenleri
kurarak çok zamanlar,
Yükselirim gümüş sisli kıyılarına!
Duygularım dalar çıkar suyunda
birer kuğu gibi!
Koşar fezada ardımca bahtiyarlık
Kuyruklu yıldızların kuyruğu gibi!
En beyaz güllerin en sonsuz ormanı,
Sakın şahap denilen o talisiz kuşlar
Senin dikenlerinde kendini öldüren
bülbüller olmasın?
Hayır bu gül yığınları gönüller vatanı:
Geceleri hançerleyen bu güzel kuşlar
Sakın kainattan kâm alamıyan
gönüller olmasın?
Şanlı ideallerin muhteşem kartalları
Kırarak mavilikle kucaklaşan dalları
Yükselirler bu gül yığınlarına!
Benzemezmi bu beyaz gül ormanında her gül
güzelliğin mavrasında gezen
Gönül yığınlarına?
Işıklar ve kokular ve renklerle el ele
Ta ezelden ebede akar dururlar böyle!..

Tabiata istida

Sıcak kurşun yığını rodoslar üzerinde
heyecanlanırken
Top top beyaz bulutlar,

Bekler son yağmuru
Yedi yıl susuz kalmış birer yolcu gibi
Yüzü sararmış otlar!
Merhamet eyle merhametsiz Baküs,
Yeşil yapraklarile maviliklere bakan
Asmaların damarından çekildi şerap!
Nayyadlarla birlikte türküler yakan
Serin sözlü pınarların hali pek harap!
Kıl abalı köylülerin yorgun katırları
Sidiğini yalayor!
Taş ve toprak yutamayan heybetli ağaçlar,
Rüzgârlarla ağlaşarak yürek parçalayor!
Uzak ormanların oğultuları,

Çekiyor göklere bir isyan duvarı..
Neredesiniz ey sağnak bulutlar?
Kırbaçlayın durmadan
Şu sıtmalı otları!
Tarlada uyuklayan son altın başağı
Hayratlerle görsün ebem kuşağı!
Assın dağdan dağa yedi ejderini,
İçsin ziyanı yok arzın kevserini!
Çiçek tufanından uzak kalınca kırlar,
Şimdi arı kuşları
Yere feryadlarının
İri boncuklarını
Yuvarlayorlar..
Olgunluk güneşinin altın batısından
Bireryanı altınlaşan
Elma dünyaları.
Hasretle bakıyorlar
Arkların dibinden
Gümüş çizgiler gibi bazı geçen sulara..
Yeşilliğin kulakları hasret kalmış gibi
Kör suların çıkardığı oğultulara..
Suyu çakıl olan up uzun hendekler
İçinde leylekler
Son yağmurda çıkacak kurbağa bekler!
Yok uzak mavilikte
Duanın kıymeti,

Ey havaya açanlar taş gibi ellerini
Yok mu bir yıldırım ey
Sallasın beşik gibi arzın temellerini!
Ah, haydi göz yaşınla
Tarlalarını sula,
Yakmadan başakları yazın kızın rüyası,
Hemşirem, dolmayacak avuçlerının tasıl

932

Erciyasın üzerindeki senfoni

Fırtınalar
Konuşuyor fırtınalarla
Ebdiyetle ağaran kümüş sırtında erciyasın!
Kartallara ıslık çalan karlı bir senfoni,
Alarak kanadlarına Betofeni
Geçer üzerinden
Kartal yuvası Talasın!
Bir yanar dağ patlar gibi döner üstünde bulutlar,
Gece, yüksek yaylasında yıldız sürüleri otlar!
Ay oturur bir kayada
Bir ay yüzlü çoban gibi
Bakar şehre
Uzun
Uzun!
Dinler dururum gece yarıları,
Gönül yanığından kopan şarkıları
Ey derdli «Koridon»!
Başı kaküllü tarla kuşları

Sararak seslerine ipek gibi rüzgarları,
Yollardı Şöpene hasret çektiğim yere!
Kavak yapraklarından
Dsesler akardı
Dere
Dere!
Öyle sesler duydum ki ben içimde,
Vağner içimde, Betofen içimde, Şopen içimde!
Şelli, nasıl çiynendiyse dalgaların beyaz dişlerinde,
ben de çiynedim ihtirasın bu yaz dişlerinde..
Geçin gökten hulyalarım
Bulutlarla..
Bulutlarla..
Bana Bakan şu genç kızın yüzü dolmuş yakutlarla!
O şimdi, yüreğini bir desti gibi
Koymuş şiir çeşmesinin altına,
Saçları dönerken altına
İnci inci damlayan suları seyrediyor!
Kalbinde buz dağları müjdeler eriyor!
Yedi yıl buzlar içinde kalan kız bu!
Yedi yıl yalnız bu..
Bu yer, Keremin Aslıya diş söktürdüğü yer,
Halâ havasında Keremin dumanları tüter!
Dinle Koridonun gönül yanığı kokan
türkülerini dinle,

Kopar bu yüreği at kendi elinle
sen!
Sansar derisi diye
kardeşlerin teninden
eldiven
yaptılar.
Erciyasın üzerinde otüran bulutlar,
Savuruyor boşluğa şimşeklerini..
Bu parıltıydı gören
Turisinada Musanın
heybetli kederini!
Gördü bu parıltı
beni de!
beni de!
Bekliyenlere ışık götür geride!
Ve Bethovenle havada uçan senfoni,
Aldı zümrüdü anka gibi kanatlarına beni;
Gösterdi uzakta gülümseyen «Arzı mev'ud»u bana!
Artık, sana aidim ben
ey arzı mev'ut
sana!..

Kış gecesi

Dışarda
Beyaz gece!
Rüzgârın elinde bir kırık kemençe :
Elbisesiz ağaçlar
Trabzonlu hemşerilerim gibi
horun oynıyorlar!
Beyaz dallara konmuş
Beyaz kanatlı kuşlar,
Veremli bir piyanodan koparılmış tuşlar
gibi içli içli
inliyor karda!
Dışarda
kuş tüyü bir yatak güzelliği var:
Uzan üstüne sefilim, uzan!
Minarede parça parça buzlar şeklinde dondu ezan!
Şimdi, rüyaların ılık havuzlarında
Alev saçları omuzlarında
Cennet vücutlu huriler perende atıyor!

Heyhat! Yeşil rüyaların üstünde
beyaz gece yatıyor!
Hayat
donmuş
dışarda!
Beyazdallara konmuş
Beyaz kanatlı kuşlar,
Veremli bir piyanodan koparılmış tuşlar
gibi içli içli
inliyor karda!..

931

Kar altında lirizm

Teokrit
Virjil
ve Ruso gibi
Çiçeklerin ışığına koşuşan ruhlar:
Ağlıyor karların altında kâküllü kuşlar!
Dinliyor içim bu «mizantrop» ları
Yeşil inzivasında Telmakı dinleyen
Kalipso gibi!
Çiçek fırtınasının dehşetle silktiği
bir badem bahçesi
halinde gökyüzü!
Dalmış maveralara
bizden çok uzakta,
şimdi Sokrat gibi
gökün altın gözü!
Ey karların altında inleyen Şopen,
Ey boşluğa hıçkıran mini mini Virjil,

Lanet et de yeni Romanın
esmer faşistine
düşen bir name gibi
sırt üstü devril!

932

Güz gecesinde turnalar

Sonsuz büyük bir çanın içi gibi derin
Derindi gök yüzü!
Takılıp kalıyordu altın parıltılara
Çanın kenarlarında
Bazan insanın gözü!
Rüzgâr
Ve yapraklar,
Nazla süzülüp giden bir gelinin duvağı
Halinde saman yolu,
Akıyor, hep akıyor kokulu ve ışıklı
İklimlere doğru!
Duydum bana ateş gibi hasret veren sesi,
Bir dev kulağı gibi gökleri dinledim..
Sonsuz yaylalar gibi yandım, serinledim..
Akan saman yolu akan rüzgârlarla
Geçiyor üzerimden yine bir katar turna!
Ey gecenin içinde güneşli seslerile
Uçan alevlere benzeyen turnalar,

İçimizin rûyaları gelir arkanızdan
Benzeyorsa eğer
Bizim içimize
Zafer türkülerile göçtüğünüz diyar!.

1933

Lotüs kokuları

Yalnızım.
Çok yalnızım!
Gelimiz beraberce gölgeler, düşünelim!
Gelimiz, geldiğimiz yerlere dönelim..
Üstünde başımızın
Kâinat devinin tek ve parlak gözü
O güzel ay gibi
Varsın yağsın şöhret!
Çiselesin son yıldız yağmuru: ebediyet!
Ah, gelin gölgeler, tıpış tıpış gelin,
Elimizde lotüs dolu birer sepet!
Güzün yakut adımlarla geçtiği yollardan
Uyuşturucu lotüs
Kokularile gelin!
Son oğul başında
Titreyen anaların
Korkularile gelin!.

Melânkoli

Şimdi, rüzgâr değil, melânkoli esen,
yapraklar üzerinde ışıldıyan mavilik
Olmuş delik delik!
Havada yay çeken son küçük virtiozün
İçime ateş ateş düşer hıçkırığı!
Saplanır havanın yakut yüreğine
Bir yıldırım gibi her kanat kırığı!
Uzak sular takar gecenin boynuna
Göz yaşı kolyesini;
Koklar sırat kadar incelen insan
Yıldızların hassas manulyasını!
Şimdi, melânkoli damarlarda kan..
Dinle: sular değil, melânkoli akan!.

1933

Kuşlar

Kuşlar
Sonsuz aydınlıktaki çiğ yüklü şarkıların
Koynuna sokulmuşlar..
Kuşlar
İnce yüreğin ateş tellerine
Hayretle oturmuşlar!
Yürü tıpış tıpış haydi yavrucuğum,
Ben de sonsuz aydınlıkta bir damla şarkı gibi
Belki bir saat sonra
Gözlerinde yoğum!
O büyük, o engin, o iri kuşlar
Öter ve biz boşluğa doğru atılırız.
Yıldızların senfonisi içine çocuğum
Bir şikâyet melodisi gibi katılırız.
Mademki o kuşlar
Seni bir şarkı gibi boşluğa savurmuşlar,
Yürü, tıpış tıpış haydi yavrucuğum,

Yürü yakınlara,
Yürü uzaklara!
Yürü, sana kucak açmış
Derin kulaklara...

1933

Kampana

Ana
Çaldı kampana!
Bir zafer şenliğini andırır gibi
Bayraklaştı ellerdeki mendiller!
Gecenin denizinde
Şimdi maziye doğru
Uzaklaşan tren
Köpürerek gider!
Ana!
On sekiz yıl önce
Senin başında çalar gibi çaldı kampana!
Yüzlerce çeşit müşteri gibi
Doldurdum içimi geniş vagonlara!
Çaldı kampana!
Kampana çaldı!
Gönderdim içimi çok uzaklara
Dışım, burda kaldı...

1933

Homiros

Göklerin kucağında ayın on beşi yatıyor,
Çimenler üzerinde yalınayak Homiros
Sazının tellerini yorgun kımıldatıyor !
şimdi, Diyonizosla
Koyun koyuna müzler,
Şeffaf göz kapakları altında rüya görüyor
Yeşil üzüm damlaları halindeki gözler!
Satirler horlayor magaralarda ;
Belki bir ormanda bir nemfi kovalıyor
Yirmi dört saatte, yirmi dört saat
Aygırlık yapan
Keçi tırnaklı Pan!
Yalnız
Göğün mavi kollarında Artemis adlı kız
Ve ormanlar üzerinde gümüş bir su gibi gezen
Rüyalı ses:
Hermes!

Ya, sen bu vakitte kırlarda Homiros
Esirisin hangi kahbe iradenin?
Vahi gönderirken ilâhlara senin
İlyadan
ve
Odisen ;
kapı dışarı mı etmiş
Seni Olimpüs?
Gündüz insanlara insanlık öğretir
İhtiyar Melezijen,
Her gece böyle sen
Yollanırsın kırlara serbest otlamak için,
Lirinin tellerini
Gönül incilerinle
Yakutlamak için!
Büyürmüş ıstırap
Büyüdükçe insan!
Ey Grekler ülkesi!
Büyükmüsün söyle Homirosundan?
Sazının telleri göz yaşlarındandır
Çal ihtiyar İzmirli
Çal Homiros, çal!
Uyansın uykudan Olimpüs, çal !
Hiranın koynunda gül koklayor Zevs,
Uyuyor ilâhlar Olimpüsta!
Uyuyor günahlar Olimpüsta!

Hermesin flûtunda tükendi ses!
Kıvrıl çimenlere
Bir engerek gibi,
Uyu melek gibi!
Ağlasın, yastığın,
Eski sazın sana!
Ne bahtiyardır o ilâhlar ki
tırmanırlar beyninin
Olimpüsuna!

932

Şellinin ölümü

Sarsılmaz ebediyetleri
Yıkan, yapan muhayyele,
Hele
Bir deha kürresi gibi dönen başında Şellinin
Bütün saltanatile gülümserdi.
En genç yaşında Şellinin
Altın bulutlara çıkan şöhretini
Muhayyele verdi!
Bulutları fırtınalar gibi ufuktan ufka süren
muhayyele;
Hayatı güldüren
Muhayyele!'
İnsanlara kanat takan,
Gecelere, geceler gibi bakan
Canileri öldüren
Muhayyele!
Şelli şair arkadaşile bindi yelkenliye,

Fırtınaların koynunda yolculuk hoş olur diye!
Yelkenli
Beyaz kefenli
Bir tabut gibi yüklenmişti inleyen denizin sırtına !
Kara bulut kanatlı fırtına,
Ağır ağır yürüyordu
Esatirî bir ordu
gibi
Yaklaşan ufukları naralarla kucaklıyarak.
Uçurum bakışlı denizin kalbi,
Şırrak.. şırrak..
Yeyince fırtınadan yüzüne şamarları,
Savurdu bir anda göklere isyan buharları!
Felâket, ahtapot gibi sardı yelkenliye kollarını,
Şelli, duydu içinde çirkin bir kanadın rüzgârını!
Sıkıldı kudretle yumrukları,
Son isyanla yumruklarken ufukları,
Açıldı bir mağara gibi deniz,
Aldı koynuna bu dümensiz
Uçurumlarda gezen şairi!
Yuvarlandı üstünde dalgalar iri iri..
Kaybolunca bir toz gibi uçurumlarda Şelli,
Oynadı kanlı bir çifte telli
isyan eden deniz!
Sarsılmaz ebediyetleri

yıkan
yapan
frensiz muhayyele,
en sonra kendi elile
kara şarapla dolu
derin uykulu
Yokluk kadehini Şelliye sundu..
Şelliye son şiir kurşunu dalgaların diliyle okundu..

930

Zamanlar ve mesafeler

Görüyorum zamanları
mesafeyi
mavi
Baktıkça göğün mavi camından dışarı.
Sular, kuşlar, yemişler, düşünceler
Üstünde yuvarlanıp gidiyor masmavi geceler!
Hayatın senfonisi mavi bir ışık renginde akıyor;
Yıldızlar oturmuş sükûnun dallarına
Sarı kanaryalar gibi durmadan şakıyor!
Mesafenin ötesinde mavi mesafeler
Asmış yıldızdan çıngıraklarını büyük kervanlar gibi
dalgın dalgın yürüyor..
Baktıkça göğün mavi camından, gözlerim
Zamanı, mesafeyi masmavi görüyor..

Turnalar gibi

Kesme bu sükûnun senfonisini ah,
Mavi fecirler sallasın şarkıların beşiklerini!
— Mavi fecirlerki mavi suların en derini —
Dev dalgalar üstünde çalkansın bu tekne durmadan,
Ah, kesme sukûnun senfonisini
zaman!
Seslerin ardında çeşmeler, sesten daha olgun,
Bir şeyle konuşsun, dinliyelim zindanımızda..
Haykırsın sükûnun yıldırımları
yanımızda!
Derin gecelere yağarken yıldızlar kar gibi,
Istırabın aydınlık, geniş iklimlerine
yollansın hatıralar
Çığlıklar içinde geçen turnalar gibi!..

Yolculuk hasreti

Mavi - sarı rüzgârlarına tutularak güzün
Bulutla yanyana yürüyen bir turna sürüsünün
Üzerimden geçişini gördüğüm an kopar
Üzerinde yaşadığım
    toprakla her bağımı
Mavi bir melânkoli
    uzar içimde uzar;
Turnaların hıçkırarak tükettiği yollar...
Ben de böyle hıçkırarak
        çığlıklar atarak
        bulutlar üzerinden
          isterim uçup gitmek;
İçimdeki ağlayışı yollarda tüketmek!..

Hatıraların ormanı

Geçtikçe ormanından hatıraların
Yerlere devrilmiş meşeler
dev gibi ağlar!
Yerde donmuş fecir damlaları gibi
Doldurur bu ormanı ölmeyen sabahlar!
Bülbüller, taş kesilmiş
biblolar gibi durur
Yeşil hareketsiz yapraklar arasında!
Geçtikçe ormanından hatıraların,
Yalnız vaktile hevesle doldurup
fakat içemediğim
Bir avuç su şarkı söyler bir çeşme tasında!.
El değmemiş yemişler arasında dalların
Hareketin cennetine hasret, donmuş durur:
Geçtikçe ben ormanından hatıraların...

Şaşkınlık

Şiirin ormanında duygularım
Fecirde kaybetti yolunu!
Akmıyor teselli gür ırmaklar gibi,
Demir sarmaşıklar
sarmış aydınlığın
boynuna kolunu!
Demir sarmaşıklar:
Korkmuş kuşcağızlar gibi
kaçıyor arasından
bunların ışıklar!
Çileklerin, fecir damlaları gibi
Gölgeli göğsüne serpildiği
en yeşil bir ormanda
yine duygularım
şaşırdı yolunu!

Güzellik

Kokulu bulutlar halinde güzellik
Akıyor ruhumun koridorlarından!
Kokulu yemişler sarkıyor
saatlerin dallarından.
Yemişlerine fikrin
altın parmakları
dokunuyor şiirin!
Yine şiir rüzgârının tutulmuş bir hoşuna,
Kapıları çifte kilitli istridyeler
Boğuyorlar karanlığı bir inci yağmuruna!
Geçerken ruhumun koridorlarından
Güzelliğin kokulu bulutlarına
fecirler serpiyor
ebedi ışığın lâmbaları..
Ümit gelincikleri üfleniyor, üfleniyor:
Yolcularla dolmuş yine fecrin rampaları...

Yemişler ve kuşlar

Karanlıkta
Yemişler, serin ışıklı düşünceler gibi yanıyor.
Dallarda....
Yüklü ağaçlar, olgun bir baş gibi mağrur
duruyor!
Biliyormuş gibi
Bir sürü insandan daha çok
Faydalı olduğunu,
Sallayor tatlı sükûn içinde şiirli bolluğunu!
Rüzgâr öperek geçiyor, ardında şarkılar
En renkli bir kokuya boğuyor geceyi!
Oturmuş alev gibi yemişlerle baş başa kuşlar
Anıyorlarmı bu cennette acep ebediliği?

Güneşi gagalayan kuşlar

Sarı güller
Parıldıyor sarı ışık veren
lambalarile
Yeşil yapraklarında
Mavi - altın türküler dolaşıyor
Yabani menekşeler üzerinde
uzanmış inzivanın!
Yabani muşmulalar ballanmış bekliyor
inzivanın başucunda,
her anı lezzet dolu
ölmez dakikalar gibi!
İri kuşlar konmuş
en yüksek bir
kestanenin ucuna
Görünüyorlar güneşi gagalar gibi!

Noktürn

Bulutlar
Fecir
Ve müzik,
Ve ey yaratıcı deha,
Gecendir: altın şarap damlaları gibi lâcivert boşlukta
Pırıldıyan şiirin aktığı çeşmelerden
Gençlik seromu al!
Elejilerin başladığı
Ve şarkıların
Bittiği yerde kal!
Gecendir: bekliyor seni
Noktürnlerin geceye döküldüğü yer,
Fecir, müzik ve bulutla örtülmüş tepeler!

Kahramanlar ve gece

Musikinin, rengin,
içinde düşüncelerin sarışın yemişler gibi
Olgunlaştığı gecenin
Koynunu doldurarak aktığını gör!
Ellerinde kahramanların
- Güzellik kraliçesi bütün zamanların -
Alevden güllerin havayı
Nasıl yaktığını gör!
Altın ve elmasla döşenmiş kaldırımı saman yollarının
Hayrandır kahramanların adımlarına!
Gür saçlı ağaçlar durmadan dans ediyor
Tutulmuş alkışların rüzgârına!
Kekikli sular gibi serin
Şarkılar akıyor
Kahramanlarla yan yana
İçinden gecenin!
Çağlayor caddelerde

Gövdelerin tuncu
Yürüyor kol kola gülerek, haykırarak
Demircile kömürcü, göteyle oduncu!
Ay doğuyor bir salkım üzüm kadar serin,
Düşüncelerin, içinde sarışın yemişler gibi
Olgunlaştığı gecenin!

936

Fecir ve kahramanlar

Baktım tepelerpeki
Otların uçlarında
Altın çiçekler şeklinde yanıyordu fecir!
Ve ruhumda bal yüklü bir kovan gibi
Uğuldayordu şiir!
Giymiş gibi yangın içinden
Geçen
Bir miğferi
Yanıyordu başım!
Yürüdükçe tarla kuşlarının geniş ülkesinde,
Şiir ağacının dalına asılmış
Olgun bir yemiş gibi
Sallanıyordu başım!
Baktım:
Hatıralar ordusu altın miğferlerile
Doldurmuş tepeleri!
Çırpınıyordu fecir
Kahramanların mızraklarında kızıl bayraklar gibi!

Fecirde düşünceler

Fecir

Bir çilek bahçesidir açılmış gök yüzünde,
Uyuklayor bu bahar altında şehir!
Duyuluyor havada ışığın adımları,
Çilek, kekik, vahşi gül kokusu doldurmuş
Dağdan gelen rüzgârı!
Şimdi vahşi güllerin
Issızlığın tadile dolu gölgesinde.

. . . . . .

. . . . . .

dinleyor, türküsü vahşi gül kokan kuşları dinleyor!
Bizi çeviren uzlet
Bir ejder yumurtası gibi çatladığı gün
Gıdası ışık olan yavrucağızlar gibi
Birden fırlıyacağız!
O zaman
Şakradığını aydınlığın,

Ve yabani güllerin
Açılırken seslendiğini
Radyo dinler gibi
Zevkle duyacağız!
Altın yatağında kuru otların
Mor sünbül koklayarak
Tatlı bir deli gibi yıldızları sayarak
Yatıp uyuyacağız!..

936

Seyahat

Haydi denizlere
Açık denizlere,
Ey kumlar üstünde
Oturmuş sandalım!
Okyanusların beyaz ihtişamı albatruslar gibi
Genişliğin denizinde kayalım ah, kayalım!
Rüzgârları koku yüklü iklimlere doğru
Başlayan rüyamızı tamamlayalım..
Yağsın kokular, renkler
Gökün portakal bahçesinden!
Kurtaralım aydınlığın
Ve düşüncenin
Sarhoş eden yemişlerini
İnzivanın gecesinden!
İnziva bahçeleri
Fısıldaşış en tatlı yemişlerile
Kanat sesimizden;

Beyaz bir ihtişam gibi geçelim geceden:
Aydınlıklar, kokular, renkler ve düşünceler
Sallayarak dallarında en güzel yemişlerini
Gelsin peşimizden!..

936

Arkadaş

Arkadaş
Hürsen eğer,
Yani kollarını
İstediğin gibi sallayıp
Dağ taş demeyip
Kekik, kocayemiş, yabani nane toplıyarak
Köy kızlarının çılğın kokularile dolu
Güneşli patikalarda yörürsen eğer,

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Toprağın
Çiçekli ve ılık kokulu yatağında
Tarla kuşlarile yan yana doğanlar,
Toprağın kokusuna hasrettirler bugün!
Güneş damlaları yanan böğürtlenliklerde
Kara tavukların

Haykırdığı o vahşi zevk
Nerde?

Nerde, dallarında
Sarı asmaların
Neşeli kız sesleri gibi
Haykırışlarını
İşitmek
Nerde?

Nerde, ırmaklarla omuz omuza türküler söyliyerek,
Koku yüklü yemiş bahçeleri
Boyunca gitmek
Nerde?

Gitmek:
En son yeşillikte bile
Takatsiz düşen bir gövdeyle
Yürümek isteyen arzuları
İleriye
İtmek!

Gitmek,
Çimenlere dökülmüş
Güneş babalarına güneş kadar benzeyen
Yemişleri toplayarak,
Yılanların, kertenkelelerin
Üzerinden hoplayarak
Gitmek!

Arkadaş

Hürsen eğer
Yani kollarını
Yorulup kırılıncaya kadar
İstediğin yere
Sürükleyip götürürsen eğer :
Kalkıp o yerden: ileri
Yine çıkmak yoluna
Arkadaş bir hürriyet borcu olsun sana!

8-Temmuz-936

Dolaşacaksın

Gezerken
Hatıraların sokaklarını,
Kaldırımlar yakacak ayaklarını!
Garipseyeceksin dünyayı
Gözlerine ilk ışığın hançeri saplanan
Bir yavrucak gibi!
Düşecek adımların boşluklara,
Bir tüyün havada yaptığı
Yolculuk gibi!
Dolaşacaksın:
Bir Cennet üfleyecek
Burnuna her çiçek!
Dolaşacaksın:
Hürriyetle dolu rüzgâr
İçi sevinç dolu mavi bir balon gibi
Göğsünü şişirecek!
Dolaşacaksın:

Dağların
Issızlığında devler gibi!
Dolaşacaksın
Batıların
Kızıl musikisi içinde
İnsan şekline girmiş alevler gibi!
Dolaşacaksın :
Kayalıklarda
Ardında kekliklerin
İlhamını kovalayan şairler gibi koşacaksın!
Dolaşacaksın:
Delerek gözlerinle
Gökün ılık, mavi kıristalini,
Sıkacaksın hakikî dostlarının
Birer güneş parçası
Gibi yanan elini!.
Dolaşacaksın :
Kağnılara binerek;
Ormanlarda Panın
Nemflerin kollarında
Bütün yanğınlı arzularının
Gerindiği gibi
Gerinerek!
Dolaşacaksın:
Yeşil yapraklar içinden
Seyrederek

Penbe rüzgârını fecrin,
Ay ışıklarını!
Okşayacak
Su sesleri
Serin parmaklarıyla
Yanğın gecelerinden
Kalmış alnının kırışıklarını!
Dolaşacaksın :
Bakarak :
Rontgen şuaı gibi
Her insanın içine,
Bakacaksın çehrelerin arkasında duran
Her cihanın içine!
Kara ağaçlar altında
Marksla yan yana
Virjil okuyacaksın!
Dolaşacaksın hasılı
Hürriyetin kendisi gibi
Dolaşacaksın!

7-Temmuz-936

Gönül isterki

İsterki gönül
«Bütün ağaçlar kalem
Denizler mürekkep olsun
Senin derdini
Yazabilmek için!»
İsterki gönül
Olsun gök yüzünün mavi atlası mendil
Senin göz yaşlarını
Silmek için!
Kurşun külçesi gibi
Binmiş sırtına felek!
Oynatamaz sana
Konya çifte tellisi
En büyük bayramında bile
Ne davul
Ne dünbelek!
Doğmasaydı tabiatla beraber
Göğsündeki kıllar

Çıplak gezecektin!
Bitmeseydi yabanın kevenleri
Açlıktan ölecektin!
İsterki gönül
Kopsun feleğin boynu,
Kurbanbayramında «Allâhın huzuruna»
Yıkılan koçlar gibi!
Yansın bakır göğsünün içindeki hasret
Bir aleve tutulan sarı saçlar gibi!
İsterki gönül...
İsterki gönül...
Feleğin bahçesinde
Açan sarı güller
Coşkun bir gecede kızarsın kan gibi!
Gezsin havaları hayret,
Damarlarında kan gezen
Her canlıyı
Bir bakışta taş haline getiren
Müthiş dragon gibi!

29-Eylûl-936

Gidiş

Saatlar
Emekleye
Emekleye
Yürüyor!
Düşmüş kervanın çanı:
İn yok, cin yok bütün mesafelerde;
Yalnız tepelerde
Bulutlar göpürüyor!
«Lotüs» yemişlerile sarhoş mevsimlere
Gidenlerin sezilmiyor hayalleri bile!
Taşınıyor hep rüyalar ve güzellikler
Kervan kervan
Ve kafile!
Kafile!
Artık hücrende otur
Ey gönlü giden filolar ardında çırpınan,
Tahtakuruları ezilmiş duvarlara
Donmuş rüyalarının altında ağırlaşan

Kumral başını daya;
En iyi dostun gibi
Günden güne soğuyan demirleri
Sonsuz bir şefkatle git
Okşa pencerende!
Artık
Yaratsın ümit denen «harika» yı düşünceler,
Yemişsiz
Yapraksız
Ve musikisiz
Dallarında dakikaların!
Artık tevekkülle gömül felsefesine
Dönen alemler içinde, duran zamanların
Ve bu zamanları
Çeviren dört duvarın!

2-Temmuz-936

Ölmek mi yaşamak mı?

Yaşamak mı uzun ıstıraplarla
Ölmek mi tatlı tatlı?
Diyor dallarında altın yemişler sallanan mevsim;
Çiziyor gözlerimin önünde yine
Verem, melânkoli, hasret, daussıla
Dolu bir kanlı resim!
Ölmek mi tatlı tatlı
Altın yastığında düşen yaprakların?
Yoksa yaşamak mı:
En içli kemanların dahi ağlayışlarile,
En mel'un şarkısını dinleyerek
Düşman dudakların?
Ormanlara ezelî alevin düştüğü mevsim,
Kanlar boşalan bir mezbahaya benzer yüreğim.
Kanatları kızıl bayraklar gibi
Sallanan kartallar,
Son büyük şarkının ölmez ışığında
Son ileri atılışın güzelliğile dolar!

Ne halt etsin zindanında şair,
Sağlam kaburgalarile
Paslı demirleri
Vurup parçalasın mı?
Böğrüne oklar saplı
Koca bir arslan gibi
İnliyerek mahbesinde böyle yaşasın mı?

25-Ağustos-936

Traktörcü

Traktör
Yaralı bir dinozör
gibi
Kazıyor toprağı pençelerile!
Aydınlığın
bir okyanus gibi doldurduğu
mavilik,
eğleniyor kâinatın gecelerile!
Toprak
Yatıyor devrilerek kara bir et gibi!
Ve güneş
asılmış maviliğe
İçi, dünya cennetinin tohumlarile dolu
altın bir sepet gibi!
Traktör
Yaralı bir dinozör
Makinistin
Hamur kaplı suratı

Aydınlanmış iki damla ışık gibi
yanan gözlerile!
Sarsılarak gidiyor:
dolmuş bütün varlığı
traktörün
çelikten
sözlerile!
Elinde
geçen günkü
çamurlanmış
gazete!
Bir mavi gözlü kuş:
Güneş gibi sıcak,
Gölge gibi serin,
Oynıyor güneşin ışıkları gibi
sayfaları arasında
Çamurlu gazetenin!
Bir mavi gözlü kuş,
Mavi ışıklar içinde oynaşan
Şen bir müzik parçası gibi deli!
Geziyor makinistin
Yaşlarla ıslanmış
Çamurlu yanağında
Onun ışık gibi
Onun gölge gibi
Tutulmayan eli!

Traktör
Demir pençelerile
Kara toprağı sarsan
Yaralı bir dinozör!
Bizim makinist arkadaş,
Onun çelik zırhla örtülü sırtında
Rüya ve çamurdan yoğurulmuş
En güzel bir heykel gibi duruyor!

28 - Eylûl - 936

FİYATI **25** Kr.